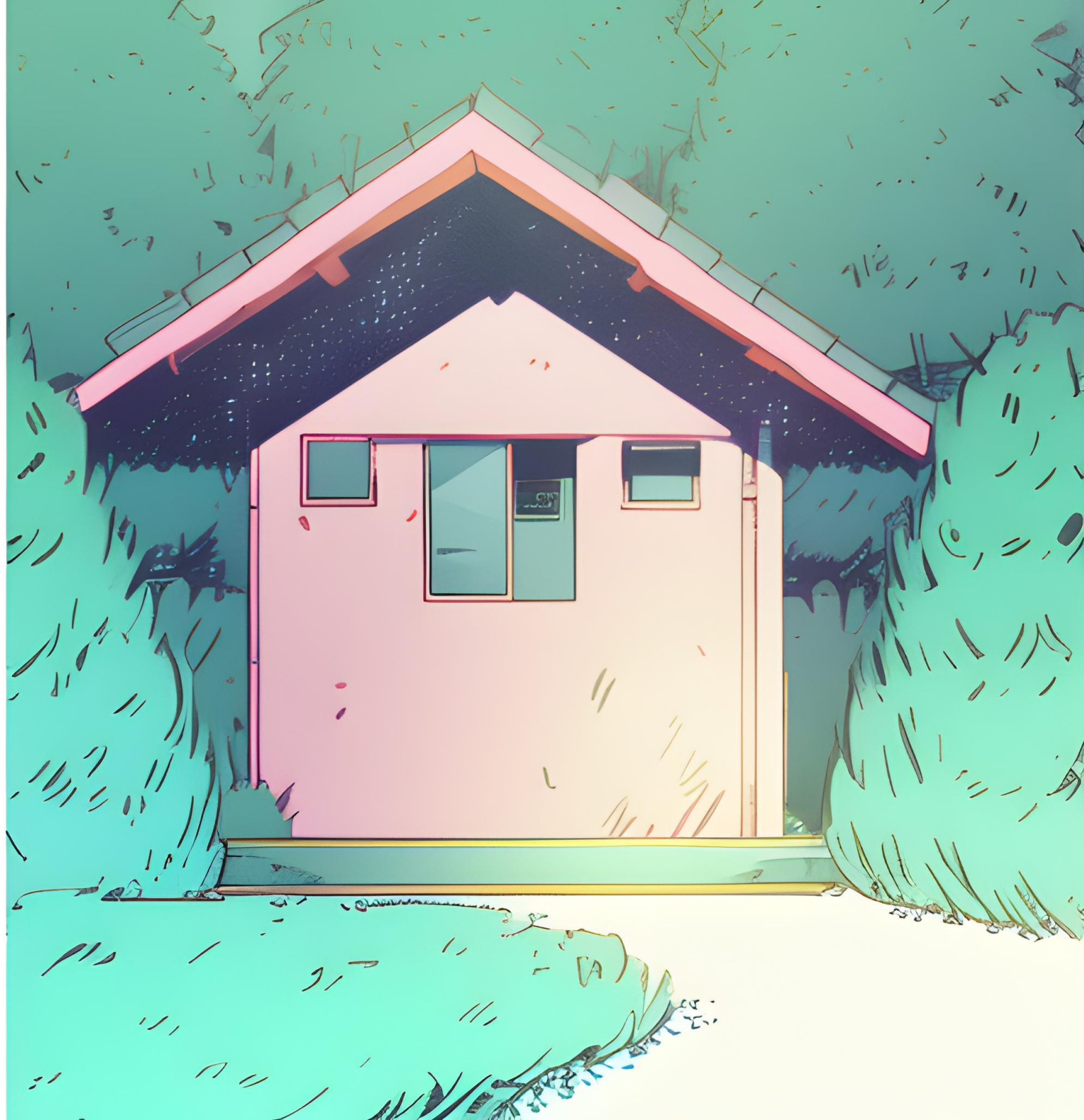
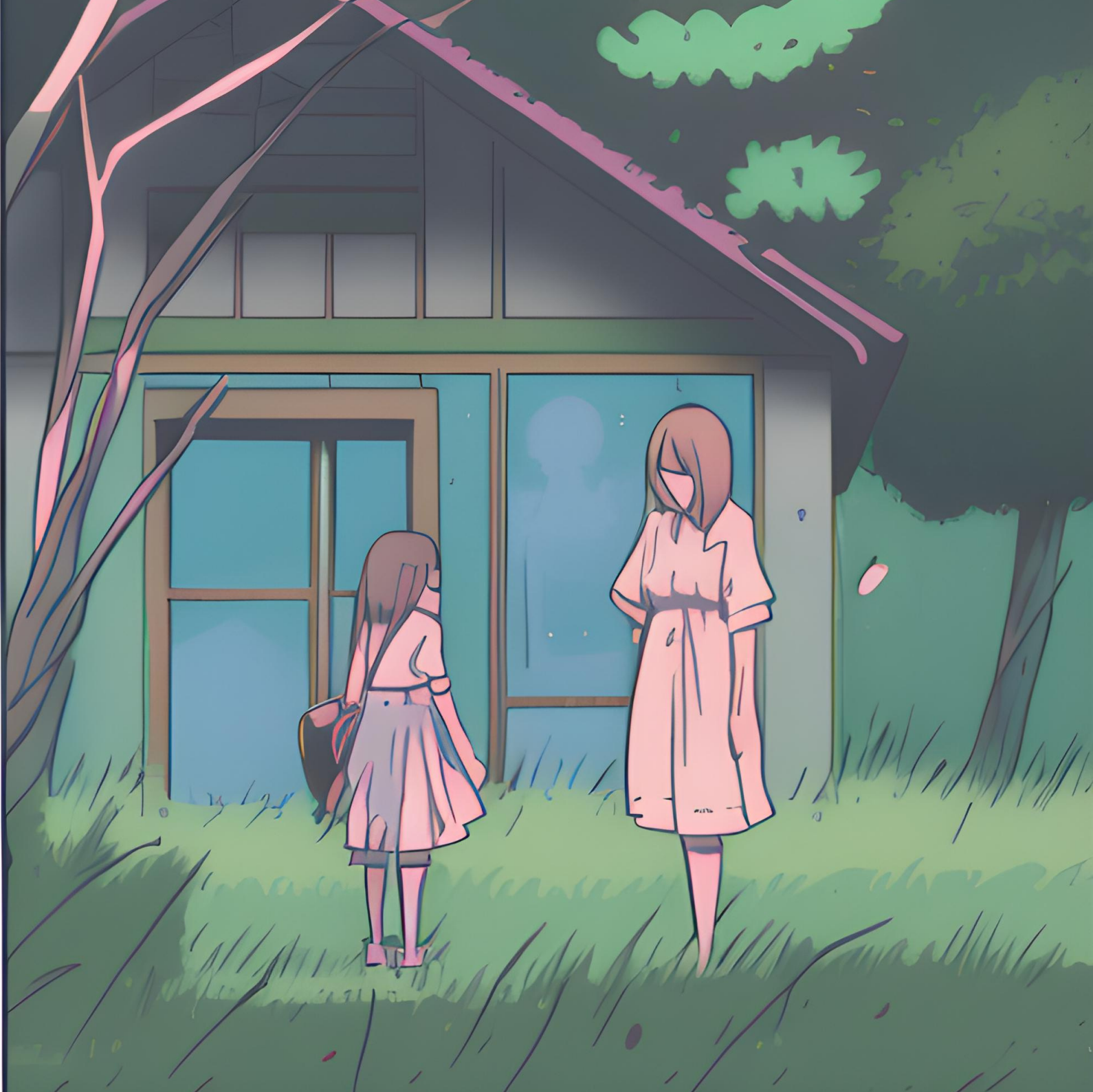

Det var en gång en
ung flicka som hette
Rosa.

Hon bodde med sin
mamma i en liten,
liten stuga i en liten,
liten by i utkanten av
den stora, stora
skogen.

En dag fick Rosa i uppdrag av sin mamma att ge sin mormor en korg med mat. För att komma till mormor var Rosa tvungen att gå på mörka, mörka stigar till andra änden av den mörka, mörka skogen.

Rosa hade aldrig gått till mormor själv. Därför sade hennes mamma åt henne att skynda sig så mycket hon kunde och att inte lämna stigen.

När Rosa gick genom skogen märkte hon en stor, mörk skugga som följde efter henne. Hon vände sig om. Öga mot öga med Rosa stod en varg.

Den hade klargula, smala ögon, grå, sträv päls och var mycket mager.

"Hej", sade Rosa
försiktigt.

Vargen stirrade först
tyst på henne. Sedan
visade han sakta
tänderna och
morrade dovt.
Rosa tyckte att det
såg ut som att den
skrattade åt henne.

Hon började springa
allt vad hon kunde i
riktning mot mormors
stuga, men vargen var
mycket snabb och
hann fort ikapp henne.

Med ett högt språng kastade den sig mot Rosa och slukade henne.

Därefter lunkade vargen belåtet till mormors stuga. Då stugan var tom lade den sig i mormors säng för att ta en eftermiddagslur.

När mormor kom hem från sin promenad såg hon Rosas röda keps på farstun till huset. Mormor anade oråd och gick försiktigt in genom den halvöppna dörren.

"Hallå", ropade hon, men ingen svarade. Hon fortsatte genom huset. Ingenstans fanns Rosa, men från sovrummet hördes djupa snarkningar. Hon smög sig dit.

Döm om hennes förvåning. I hennes säng låg en varg nedbäddad under täcket och den hade mormors nattmössa på huvudet.

Mormor förstod genast vad som hade hänt.

Hon sprang ut till
köket, ringde jägaren
och sade viskande:

"Kom genast hit! Min
kära Rosa har blivit
slukad av vargen!"

Jägaren, som kände mormor och Rosa väl, hängde geväret över axeln, kastade sig på cykeln och skyndade till mormor.

När han kom fram till stugan smög han in i stugan och in i sovrummet.

Vad som sedan hände ska vi inte berätta i den här sagan, men slutet gott allting gott.

Jägaren räddade Rosa som sedan levde lycklig i alla sina dagar.

Det var en gång en ung flicka som hette Rosa.

Hon bodde med sin mamma i en liten, liten stuga i en liten, liten by i utkanten av den stora, stora skogen.

En dag fick Rose i uppdrag av sin mamma att ge sin mormor en korg med mat. För att komma till mormor var Rose tvungen att gå på mörka, mörka stigar till andra änden av den mörka, mörka skogen. Rose hade aldrig gått till mormor själv. Därför sade hennes mamma åt henne att skynda sig så mycket hon kunde och att inte lämna stigen.

När Rose gick genom skogen märkte hon en stor, mörk skugga som följde efter henne. Hon vände sig om. Öga mot öga med Rosa stod en varg.

Den hade klargula, smala ögon, grå, sträv päls och var mycket mager.

“Hej”, sade Rosa försiktigt.

Vargen stirrade först tyst på henne. Sedan visade han sakta tänderna och morrade dovt. Rosa tyckte att det såg ut som att den skrattade åt henne. Hon började springa allt vad hon kunde i riktning mot mormors stuga, men vargen var mycket snabb och hann fort ikapp henne. Med ett högt språng kastade den sig mot Rosa och slukade henne. Därefter lunkade vargen belåtet till mormors stuga. Då stugan var tom lade den sig i mormors säng för att ta en eftermiddagslur.

När mormor kom hem från sin promenad såg hon Rosas röda keps på farstun till huset.

Mormor anade oråd och gick försiktigt in genom den halvöppna dörren.

“Hallå” ropade hon, men ingen svarade. Hon fortsatte genom huset. Ingenstans fanns Rosa, men från sovrummet hördes djupa snarkningar. Hon smög sig dit. Döm om hennes förvåning. I hennes säng låg en varg nedbäddad under täcket och den hade mormors nattmössa på huvudet! Mormor förstod genast vad som hade hänt. Hon sprang ut till köket, ringde jägaren och sade viskande:

“Kom genast hit! Min kära Rosa har blivit slukad av vargen!”

Jägaren, som kände mormor och Rosa väl, hängde geväret över axeln, kastade sig på cykeln och skyndade till mormor.

När han kom fram till stugan smög han in i stugan och in i sovrummet. Vad som sedan hände ska vi inte berätta i den här sagan, men slutet gott allting gott. Jägaren räddade Rose som sedan levde lycklig i alla sina dagar.